

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 39-1907)

Originalt emne

Slagtehuset og Kvægtorvet

Slagtehuset og Kvægtorvet/Slagtehusets og Kvægtorvets Restauration

Uddrag fra byrådsmødet den 11. april 1907 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 39-1907)

Indstilling fra Udsalget for Slagtehuset om, at Restaurationen paa Kvægtorvet overdrages Gæstgiver A. M. Sørensen i Henhold til det fra ham modtagne Tilbud paa en Afgift af 2500 Kr.

Simonsen havde gennemset Konditionerne og fundet dem fortrinlige, men han havde fra Restauratørkredse hørt, at Værten kun skulde lægge an paa Spiritusudskænkning, saaledes at han sparede Køkkenhold.

Filtensborg mente, at det laa i Ordet "Restauration", at Værten baade skulde levere Spise- og Drikkevarer, men Udvalget skulde gerne overfor Værten betone dette.

Magnus Nielsen syntes, det saa underligt ud, at Restaurationen blev givet til en Værtshusholder, fra Landet. Det. var farligt at udbyde saadanne Forretninger til den højstbydende, man maatte meget hellere tage Hensyn til, om det var faglærde Folk eller ej. Den Mand, der nu var Tale om, drev en Bule, der hed Aalykke, men Meningen var jo dog, at Kvægtorvets Restauration skulde være en pæn og god Restauration og ikke en almindelig Beværtning.

Samuelson vilde anse Manden for meget respektabel, men den høje Lejeafgift havde undret ham, og det kunde se ud til, at der særlig skulde lægges an paa Drikkevarer, da der

kun tjentes lidt paa Spisevarer. Det vilde sikkert heller ikke være heldigt, at Værten kom til at drive to Forretninger, hvad jo vilde blive Tilfældet, hvis Sørensen blev antaget.

Det rigtigste vilde sikkert være, at Udvalget forhandlede med faglærte Folk og uden Licitation antog en Mand.

Simonsen ønskede, at der blev stillet Sikkerhed for, at det blev en virkelig Restauration.

Mikael Johansen kunde efter Hr. Magnus Nielsens Udtalelser ikke følge Indstillingen, men vilde foreslaa Kellner Randa, der bød 10 % af Omsætningen, dog mindst 1500 Kr.

Filtborg vilde minde om, at man først havde tænkt sig en Lejeindtægt af 3000 Kr., men af Forsigtighedshensyn havde nedsat den til 2000 Kr. Selvfølgelig skulde der serveres Mad, det fremgik af Konditionerne, og Sørensen var en meget respektabel Mand, der forøvrigt ophævede sin Forretning i Aagade.

Havde Byraadet Lyst til at give Afkald paa 600 -800 Kr., saa for Udvalget gerne, men det kunde Udvalget jo ikke gøre.

Nørgaard vilde anmode Udvalget om at undersøge, om Sørensen var en flink Mand, og viste det sig at være Tilfældet, var der ingen Grund til at vrage ham, da Forretningen var blevet udbudt i Overensstemmelse med Byraadets Vedtagelse.

Det vilde være uheldigt, om Lejeafgiften blev Procenter af Omsætningen, da det saa blev nødvendigt at kontrollere Mandens Bøger.

Olesen vilde spørge, om det kunde passe, at et Udvalgsmedlem havde sagt, at der godt kunde holdes Møder om Aftenen, skønt der i Bestemmelserne stod, at Restaurationen skulde lukkes Kl. 8.

Jul. Andersen troede ogsaa, at Serveringen af Mad vilde blive et underordnet Spørgsmaal, og den meget høje Afgift kunde nok tyde paa, at der særlig skulde lægges an paa Salg af Drikkevarer.

Fagkundskab paa dette Omraade vilde han blæse af, men man maatte tage Hensyn til, om Manden var ædruelig, og han havde hørt, at Sørensen drak saadan jævnt pænt, saa det var tvivlsomt, om Sørensen var den rette Mand.

løvrigt vilde han synes, at man burde forsøge at ansætte en Bestyrer med fast Løn og en lille Smule i Procenter, saaledes at Bestyreren ikke var for stærkt interesseret i, at der blev solgt saa mange Drikkevarer som muligt. Det vilde sikkert ellers ikke vare længe, inden

Værten erklærede, at han ikke kunde svare de 2800 Kr., og Følgen blev saa, at han fik Lov til at holde aabent til til Kl. 11 om Aftenen.

Sabroe betonedede, at hvis Værten skulde klare sig, maatte han forstaa at omgaas de Folk, som kom paa Kvægtovet, og det var Mennesker, der satte Pris paa en kraftig Bøf. Han troede ikke, det var saa galt med Drikkeriet, som Hr. Jul. Andersen paastod, og i alt Fald kunde der ikke blive Snapseri om Aftenen, da Forretningen skulde lukkes Kl. 8.

Sørensen gjorde et elskværdigt og godt Indtryk, skønt han vist drak noget rigeligt, men meget beroede paa, om hans Kone var dygtig.

Bischoff havde kendt Manden i flere Aar og havde stedse hørt ham omtale som en meget hæderlig Mand, der ikke drak mere end Værtshusholdere i Almindelighed gjorde.

Rahr mente, at Udvalget havde gjort ret i at indstille Sørensen, som Politimesteren anbefalede, og som nu var blevet godt omtalt af Hr. Bischoff. Ingen af dem, der havde indgivet Tilbud, kunde være i Tvivl om, at der mentes en virkelig Restauration, men Forholdet var vel nok, at de fleste Værtshusholdere noget negligerede Spisevarene.

Det vilde sikkert være meget uheldigt, hvis Byraadet optraadte som Værtshusholder, saa han kunde ikke følge Hr. Jul. Andersens Forslag.

Med Hensyn til Lukketiden, vilde han sige, at selv om Udvalget havde Ret til at dispensere, saa var der sikkert ingen af dets Medlemmer, der havde udtalt noget om, at Værten godt kunde afholde Møder efter Kl. 8.

Magnus Nielsen drog ikke Sørensens Hæderlighed i Tvivl, men det maatte tydeligt betones, at det skulde være en virkelig Restauration, hvor der serveredes god Mad.

Han var vedblivende af den Anskuelse, at det var uheldigt at tage den højstbydende, der sandsynligvis snart vilde forlange Afslag.

Olesen skulde være den første til at tro, at Udvalgsmedlemmerne ikke havde udtalt sig som anført om Lukketiden, men det var blevet ham fortalt.

Indstillingen vedtoges.